

מאורות אל העבר

כג כסלו תרפ"א | 14/12/1920

מאת ד"ר אברהם וולפנזון, מנהל בית הספר לפעילות ההסתדרות בתל אביב ויקפדיה

ההסתדרות

נציגיהם של אלפי פועלים מרחבי הארץ התכנסו בכ"ג בכסלו תרפ"א (4.12.1920) בבניין הטכניון בחיפה. הימים - ימי התקווה הגדולים שאחרי הצהרת בלפור מזה, והמהפכה הקומוניסטית מזה, והחלום לבנות מדינה עברית ברוח הסוציאליזם נראה קרוב מתמיד. ארגון "ההסתדרות הכללית של העובדים העבריים בארץ ישראל", שעל הקמתו הוכרז בכינוס, היה שונה מכל ארגוני העובדים בעולם. מראשיתו, הוא לא הסתפק בהגנה על זכויות העובדים, אלא ביקש להיות שותף מרכזי בבניין הארץ. תחת הנהגתו של דוד בן גוריון וממשיכיו, הפכה ההסתדרות לאימפריה כלכלית שאותה ניהלו נציגי העובדים. הוקמו מוסדות חינוך, תרבות, בריאות ונופש, ואנשי ההסתדרות אף עמדו מאחורי ארגון ההגנה, העלייה וההתיישבות. בתקופה זו נהנתה ההסתדרות מסוג של מונופול בתחומים רבים, ופעלה לא אחת בכוחניות נגד מתנגדיה. לאחר קום המדינה, פעלה ההסתדרות במקביל לשלטונה של תנועת העבודה במערכת הממלכתית, והואשמה לא אחת בניהול לא יעיל ולא תקין. בשנת 1994, שינתה ההסתדרות את פניה והפכה ל"ההסתדרות החדשה", תוך שהיא מתמקדת בהגנה על זכויות העובדים המאורגנים ומתנתקת מארגוני הבת הרבים שהיו בבעלותה.

